НАРОДНО СЪБРАНИЕ
48-254-04-16
17. 11 2022
10 56 часа

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-Н ВЕЖДИ РАШИДОВ

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ
Г-Н РАДОМИР ЧОЛАКОВ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 80, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасяме предложение за изменение и допълнение на приетия на първо гласуване Общ законопроект за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, № 48-253-03-6, внесен на 09.11.2022 г., както следва:

1. Създава се нов §.. със следното съдържание:

„Чл. ..(1) Който чрез насилие, заплаха или по друг незаконен начин пречи на някого да осъществи свое право на синдикално сдружаване, като го принуди противно на убежденията или волята му да членува или да се откаже от членство в синдикална организация или му попречи да създаде такава, се наказва с лишаване от свобода до три години или глоба до пет хиляди лева.

(2) Който чрез насилие, заплаха или по друг противозаконен начин пречи на някого да осъществи произтичащи от упражненото му право на синдикално сдружаване права, се наказва с лишаване от свобода до една година или глоба до три хиляди лева.

(3) Ако деянията по предходните алинеи са извършени повторно, наказанието е лишаване от свобода до пет години или глоба до десет хиляди лева.“

17.11.2022 г.

Вносители,

Гюнер Ахмед

Ертен Янисова

МОТИВИ

Към проекта на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс

Повече от 30 години КНСБ предлага да се криминализират деянията, насочени срещу правото на сдружаване на работниците и служителите, уредено в чл. 49, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Предложението се опира на новоприетата Директива (ЕС) 2022/2041 на Европейския Парламент и на Съвета от 19 октомври 2022 година относно адекватните минимални работни заплати в Европейския съюз.

Член 4 от Директивата задължава държавите-членки да предприемат действия за **насърчаване на колективното договаряне за определяне на работните заплати** и по-конкретно **в т. 1, б. „Г“** на същия член се „установява задължение за държавите по целесъобразност да предприемат мерки – с цел насърчаване на колективното договаряне за определяне на работните заплати – *за защита на синдикалните организации и организациите на работодателите, участващи или желаещи да участват в колективното договаряне, от всякаква намеса от другата страна или от представители или членове на другата страна в тяхното установяване, функциониране или управление*“.

Освен това чл. 4 на Директивата се доближава до изискването на **чл. 11 от Конвенция 87 на МОТ** относно свободата на сдружаване и закрилата на правото на организиране, 1948г. Известно е, че правото на сдружаване, вкл. и в синдикални организации, е международно установено в редица международни договори и актове, по които Република България е страна. За съжаление това прокламирано от Конституцията ни (чл. 49, ал. 1 КРБ) право **не намира гаранции**, нито административно-правни, нито наказателно-правни, в текущото ни законодателство. Това всъщност е неизпълнение от страна на България на чл. 11 от ратифицираната Конвенция 87 на МОТ, според който държавата-членка на МОТ, което е ратифицирала Конвенцията, е **длъжна** да вземе „… всички необходими и подходящи мерки, за да осигури на трудещите се и на работодателите свободното упражняване на правото на синдикално организиране“.

Все в тази връзка **няма гаранции от текущото ни законодателство** и за спазването на чл. 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз, който прокламира: „ *Всеки има право на свобода на мирни събрания и на свободно сдружаване, включително правото да образува и членува в професионални съюзи за защита на своите интереси.*“

Основният извод, който може да се направи обаче е, че в България конституционното право на синдикално сдружаване не е правно гарантирано и осъществяването му **на практика го обезсмисля и поставя по съмнение!**

Предлагаме в глава трета на Особената част на Наказателния кодекс да се създаде нов текст, с който търсим охрана на всяко противозаконно посегателство срещу конституционното право на сдружаване на всеки български гражданин по чл. 44 от Конституцията на Република България (КРБ), включително и на правото на синдикално

сдружаване, прогласено в чл. 49 от КРБ. Предлаганият текст е без номер, тъй като са възможни няколко варианта за систематичното му подреждане:

1. Първи вариант – в Глава Трета на НК „ Престъпления против правата на гражданите“, **да бъде създаден нов раздел „Престъпления против правото на синдикално сдружаване“** и текста да бъде включен със съответната номерация;
2. Втори вариант – предлаганият нов член да бъде систематически отнесен и номериран в раздел 3 на глава Трета „Престъпления против политическите права“;
3. Трети вариант – **текстът да бъде систематично отнесен към раздел VI „Престъпления против трудовите права на гражданите“,** тъй като конституционно уреденото право на синдикално сдружаване е специфично право на работниците и служителите, съгласно чл. 49, ал. 1 от Конституцията на Република България.

17.11.2022 г.

Вносители:

Гюнер Ахмед

Ертен Янкова